

Вх. №
Дата:

ВСС-12037 21-09-2026

ДО
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ЗАЯВЛЕНИЕ

от ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ, ЕГН
/име, презиме и фамилия/

адрес за кореспонденция:
телефон за връзка /GSM

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

Във връзка с предложение №ВСС-12037 от 06.09.2026 г. за издигане кандидатурата ми за избран член на ВСС от съдиите и на основание чл.29в ал.4 ЗСВ, представям следните документи:

1. Подробна автобиография;
2. Заверено копие от диплома за завършено висше образование по специалността „Право“;
3. Заверено копие от удостоверение за юридическа правоспособност;
4. Мотиви и Концепция за дейността на ВСС;
5. Кадрова справка;
6. Служебна бележка;
7. Декларация по чл.18 ал.1 ЗСВ;
8. Декларация по чл.19а ал.1 ЗСВ;
9. Снимка в дигитален формат на флаш памет.

21.09.2026.
.....
/дата/

ПОДПИС:

**ЕВРОПЕЙСКИ
ФОРМАТ НА
АВТОБИОГРАФИЯ**

Лична информация

Име

ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ

Адрес

Телефон

Факс

E-mail

националност

българин

семеино положение

деца

дата и място на раждане

Общ трудов стаж

30 години и 4 месеца

Юридически стаж

29 години и 4 месеца

11.11.2024г. – и към
настоящия момент

съдия във ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

07.11.2022г. – 11.11.2024г.

съдия в АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ

09.08.2017г. – 07.11.2022г.

АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ

15.03.2007г. – 09.08.2017г.

ЗАМЕСТИК НА АДМИНИСТРАТИВНИЯ РЪКОВОДИТЕЛ НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ

15.02.2007г. – 15.03.2007г.

съдия в АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ

10.09.2001г. – 15.02.2007г.

Заместник Председател на Районен съд – Пловдив, Ръководител на Гражданско отделение и отговарящ за дейността на Служба "Съдебно изпълнение"

18.10.1999г. – 10.09.2001г.

Съдия в Районен съд – Пловдив, Гражданско отделение

30.04.1998г. – 18.10.1999г.

Младши съдия в Окръжен Съд – Пловдив

10.04.1997г. – 10.04.1998г.

Съдебен кандидат в Окръжен Съд – Пловдив

26.03.1996г. – 26.03.1997г.

- Име и адрес на работодателя
- Вид на дейността или сферата на работа
 - Заемана длъжност
- Основни дейности и отговорности

Наборна военна служба, ШЗО "Хр. Ботев" – Плевен

Върховен административен съд, гр. София, бул. "Александър Стамболийски" №18
съдебна власт, правораздаване

съдия
решаване на административни дела

ОБРАЗОВАНИЕ И ОБУЧЕНИЕ

1991г – 1996г./висше образование/

СУ "Св. Климент Охридски", гр.София, Юридически факултет, диплома за завършено висше образование, образователна степен "магистър", професионална квалификация "юрист", 1996г., общ успех от следването: отличен 5,92 и от държавните изпити: отличен 5,67

1987г. – 1991г./средно образование/

СОУ "Димитър Благоев" гр.Пловдив (сега ХГ "Св.св. Кирил и Методий"), диплома за завършено средно образование, 1991г. , общ успех: отличен 6,00

Езици:

Майчин език

Български

Чужди езици

Английски език, ниво на четене: B1; ниво на разбиране B1: добро; ниво на писане: B1 и

Руски език: ниво на четене: B1; ниво на разбиране: B1; ниво на писане: B1

Комуникационни и други умения

Отлични комуникационни умения, придобити като съдия за период от двадесет и осем години, умения за работа в колектив от много хора и за работа с граждани, умения за робата с компютър и използване на съответните програмни продукти

Допълнителни квалификации

Участие в специализирани обучения, семинари и проекти в различни области на правото: гражданско, търговско, семейно и административно в периода 1998г. – 2026г., подробно описани в Кадрова справка; участие в работни и фокус групи в същите тези области на правото, а също така и в обучение при обмяна на опит със съдии от Федерална Република Германия и Латвия

Шофьор, категории "B" и "M"

- Членства в професионални организации

Асоциация на българските административни съдии – 2007 година, член

21.09.2026г.
гр.София

С уважение:
/Явор Колев/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“

ДИПЛОМА

ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ

Серия А—95 СУ

Явор Иванов Желев №

роден/а/ на В гр./с/.....

област държава *България*

ЕГН е постъпил/а/ през 1991 г.

и е завършил/а/ през 1995 г. пълния курс на Факултет.....

*Юридически факултет*по специалността *П р а в о*със среден успех от курса на обучението *отличен 5,92*и среден успех от държавните изпити *отличен 5,67*

Втора специалност —

със среден успех от курса на обучението —

и среден успех от държавните изпити —

Продължителност на обучението по учебен план.....

С решение на Държавната изпитна комисия от.....

12. 1995 и протокол № *002* му/и/ се признаваквалификация: *Ю р и с т*

ДЕКАН:.....

РЕКТОР:.....

гр. София,.....

1996 г.

Саморъчен подпис

*Верно с
отличия*

Република България
СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ
„СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“

Приложение към диплома №

СВИДЕТЕЛСТВО

за

УСПЕХА НА ГОДИШНИТЕ ИЗПИТИ

ЯВОР ИВАНОВ

КОЛЕВ

роден . . . на . . . 19 . . . год.

в гр. (с.) . . . обл. . . .

държава Република България . . .

ЕГН

Записан . . . уч. . . 19 91. /19 92. . год.

Завършил . . . уч. . . 19 94. /19 95. . год.

фак. №

ЮРИДИЧЕСКИ ФАКУЛТЕТ

През време на следването си е изучавал . . .
и положил . . . изпити по следните
предмети на специалността право

Успех от годишните изпити		Финансово право	отличен
Теория на държавата и правото	отличен	Управление на народното стопанство	хх
Правна информация	отличен	Изобретателско право	отличен
Руски език	зачиат се	Семейно и наследствено право	отличен
Западен език английски	отличен	Наказателен процес	отличен
История на българската държава и право	отличен	Криминология	хх
Римско право	отличен	Граждански процес	отличен
Политически и правни учения	хх	Международно частно право	мн.добър
Физкултура	зачита се	Трудово право	отличен
Конституционно право на РБ	отличен	Криминалистика	отличен
Гражданско право	отличен	Търговско право	отличен
Международно публично право	отличен	Философия	отличен
Административно право и процес	отличен	Обща икономическа теория	отличен
Сравнително конституционно право	хх	Правни проблеми по опазване на природата и околната среда	хх
Международни отношения	отличен	Обществено осигуряване	мн.добър
Вещно право	отличен	Факулт.	
Облигационно право	отличен	Всеобща история на държавата и правото	отличен
Защита от природни бедствия и критични ситуации	хх		
Наказателно право	отличен		

Всичко с отличия

ОБЩ УСПЕХ: ОТЛИЧЕН 5,92

ФАКУЛТАТИВНИ ДИСЦИПЛИНИ:

Реторика от

Международни организации

Международно морско право

Социология на правото

Латински език

Въведение в правото от

Политически партии и движен

Вярно и оригинал

ДЪРЖАВЕН ИЗПИТ

месец . . . декември . . . 19 . . . 95 . . . г.

Протокол №

Гражданско право и процес отличен 6,00

Наказателно право и процес мн.добър 5,00

Публичноправни науки:отличен 6,00

ОБЩ УСПЕХ: ОТЛИЧЕН 5,67

Квалификация: ЮРИСТ

Ректор: . . .

Декан на факултета: . . .

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
И ПРАВНАТА ЕВРОИНТЕГРАЦИЯ

Удостоверение

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
И ПРАВНАТА ЕВРОИНТЕГРАЦИЯ

Удостоверение
за правоспособност

№

на **ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ**

роден(а) на 19... г. в гр.(с)

..... ЕГН

издържал(а) държавния практико-теоретичен

изпит по чл. 165, ал. 2 от Закона за съдебната

власт, съгласно протокол от **03.04.1998 г.**

на комисията за провеждането на изпита.

София, **21.04.1998** г.

МИНИСТЪР:

Възг. с. джмч

М О Т И В И

на съдия Явор Колев, кандидат за избран член на ВСС от съдиите

Мотивите за участието на всеки кандидат са строго лични и идват да покажат причините за взетото решение.

Изборите за ВСС от магистратите, проведени през юни 2022г., в които участвах, приключиха с избора на единадесетте представителя на съдебната власт. Липсата на избор на останалите единадесет члена от парламентарната квота, поради политическата безизходица, породена от липсата на възможност за постигане на квалифицирано мнозинство в пет поредни легислатури (април 2021г. – април 2023г.), поетапно наруши нормалното функциониране на всяка една от трите власти, особено с оглед спазване на конституционния принцип за мандатност. С решение по к. д. № 12 от 27.09.2022 г. на КС по к. д. № 7/2022 г. Конституционният съд на РБ посочи, че въпреки създадената от четири поредни парламента „неконституционна ситуация“, изразена в липса на формирана политическа воля за избор на състав на Инспектората към ВСС, съобразно конституционните предписания, се налага приоритетна защита на друг конституционен принцип – този на „непрекъснатостта“ на функциониране на конституционно установените държавни органи, като конкурираща се висша ценност, за да бъде гарантирано осъществяването на възложените от Основния закон функции на Инспектората и на конституционно установения баланс на властите в конституционната правова държава. В този смисъл това решение на КС даде възможност за неговото разпространение и по отношение изтеклите мандати на членовете на ВСС, респ. и до тяхното „несъщинско удължаване“ с на практика още един мандат.

Извън правните аргументи, изложени в самото решение и последвалите позиции на доктрината, организациите на магистрати или отделни такива, ефектът на прилагане на това решение доведе до трайни негативни за системата резултати, обособено видими на фона на продължилото повече от четири години „изпълнение“ на функции, т.е. работа извън възложен от избирателните тела, посочили конкретните членове на съвета, мандат.

В този смисъл участието ми отново в изборите за членове на ВСС от квотата на съдиите е мотивирано при мен от една страна от резултатите от юнските избори през 2022г. и полученото доверие на колегите, а от друга – от цялостното състояние на системата – конкурси, атестиране, командироване, бюджетиране, съдебна карта, натовареност, ефективно разпределение на материалните ресурси, вкл. от съществуващото ниво на защита независимостта на всеки един магистрат при опити за неправомерно политическо, институционално или вътрешно за системата влияние.

Периодът 2022 – 2026 г. приемам за изключително неуспешен в работата на този състав на ВСС от към провеждане на конкурсните процедури, управлението на бюджета на съдебната власт, респ. и при защитата на интересите на съсловието като цяло, спрямо опитите за намеса във функционирането на една от трите власти в държавата, вкл. дори и във връзка извършеното от Народното събрание „прекратяване“ на всички неприключени с акт за встъпване процедури по избор на членове на Висшия съдебен съвет (§2(1) от ЗИДЗСВ, ДВ бр.69/2023г.). Това действие на парламента, като на своеобразен Конвент, с което надхвърли нормалните си правомощия и прекрати без да е налице конституционно основание приключилите процедури от органите на съдебна власт за избори на членове на ВСС, остана напълно безотговорно, дори вербално, от членовете на действащия му състав.

В този аспект считам, че задълженията на членовете на съвета трябва да се упражняват добросъвестно, с цел полза за цялото съсловие. Не трябва да има съмнения, че това се прави конюнктурно, а да се търси винаги колективния интерес.

Така аз избрах възможността отново да поставя кандидатурата си на обсъждане в най-широкия професионален форум – общото събрание на всички съдии, в опит да представя актуална своя визия за работата на ВСС, от който зависи ежедневно управлението на съдебната власт и всяко негово решение често има отражения върху настоящето, но и бъдещето на всеки един от нас.

Започвайки двадесет и деветата си година като съдия, стартирал от най-ниското ниво на младши съдия, достигнал и до поста на съдия във Върховен съд, у мен остава желанието да работя, да помогна, да участвам в процеса на вземане на важните решения за съсловието, за да можем малко по малко да възстановим доверието на хората в нас, но и нашата собствена вяра, че не вървим в посока, по която пътищата в крайна сметка водят... към никъде.

Ето защо, ще ми се и в тази кампания на преден план, като доминанта, да излезе способността на всички магистрати да се борят сами за бъдещето си, те именно да решават или поне да определят пътя, който искат да следват.

Пишейки това, аз обаче решавам отново да заложа на позитивното, на яркото, на градивната перспектива на един умерен оптимизъм, в който виталността на нашата система надделява. Така ние заедно ще можем да постигнем, макар и не по лесен начин, резултати, които да ни оттласнат от мрачните мисли за общото ни бъдеще, а и това всеки от нас да чувства, че е излишен, притеснявайки се да споделя дори... какво точно работи.

Смятам, че през всичките тези години съм показал с всяка своя постъпка и действие, че умея да чувам своите колеги и да правя всичко зависещо от мен, за да се приемат най-добрите решения, имащи и най-широка подкрепа сред всички нас.

Неизменно и последователно през тези години съм получавал и подкрепата да представлявам съдиите от съответния съдебен район, в който съм работел в качеството ми на делегат, избран чрез таен вот от всички съдии

в района (като съдия в Районен съд – Пловдив) или от всички административни съдии и съдите от ВАС на РБ (когато тези форуми избираха делегати), което ми дава основание да мисля, че съм оправдавал така дадения ми кредит на доверие.

През изминалите години участвах и в различни форуми (основно от съдии), имащи за цел да подобрят много от нещата в системата, за които всички имаме най-малко усещането, че не вървят по най-добрия начин. Така моето участие в: постоянната работна група по административни дела, постоянната работна група за допълнение и изменение на ПОНС, работната група за изработване на Правила по приложението на чл.233 ал.6 ЗСВ и работната група за изготвяне на проект за изменение и допълнение на ПАС, ми даде възможност да видя освен много от проблемите в ежедневието на всеки един от нас и то в детайли, но и редица структурни и функционални дефицити на системата като цяло. Това, вкл. и изпълнения от мен успешно един мандат (2017г. – 2022г.) като административен ръководител на голям съд, определено може да ми помогне, ако получа доверие, да се включа бързо и адекватно в изпълнение функциите на член на съвета.

Накрая, но не на последно място, следва да призная, че не мога да предвидя как ще работи цялото, тъй като ВСС е колективен орган от 25 члена, избирани по различен начин, като не рядко членовете, избрани от съдиите се оказват малцинство при приемане на определени решения. Мога обаче ясно да заявя, че ще отстоявам интересите на съдиите и няма да се поколебая да приема и решения в личен план, които в крайна сметка биха предопределили и моята собствена съдба.

С уважение :

К О Н Ц Е П Ц И Я

на кандидата на избран член на ВСС

ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ

В настоящата концепция аз ще изложа в съдържателен план, в резюме идеите си по основните въпроси, важни за системата и магистратите, като си поставям за цел по време на кампанията да обиколя отново всички съдебни райони, където разговаряйки с колегите и чувайки ясно техния глас, да допълня, конкретизирам или дори да ревизирам част от тези идеи, ако намеря това за по-удачно.

Тази концепция припокрива, до голяма степен, изложеното от мен в изборите за ВСС през 2022г., но това е съвсем закономерно, с оглед идентичните проблеми и възможностите за тяхното разрешение, като отчита настъпилите през последните вече повече от четири години обективни промени по отделните теми.

1. За Висшия съдебен съвет.

С конституционната реформа от 2015г. ВСС започна да осъществява своята дейност чрез Пленум и две колегии – съдийска и прокурорска. Така трите проявления на едния иначе ВСС, детерминираха и дейността на сегашния състав на колективния орган, чийто мандат започна през 2017г.

Още тогава имаше доста въпросителни дали избраният вариант е сполучлив. Безспорно поетия път беше верен, но считам, че има още какво да се надгради, като следва да се отчита, че този въпрос засяга частично конституционната рамка на съдебната власт, респ. законовата уредба, дадена в ЗСВ, като и двете са приоритетно в полето на законодателната власт.

Именно и в тази насока бе предприета и реализирана от Народното събрание конституционна реформа, включваща и съществени моменти при функциониране на съдебната власт, обн. ДВ бр.106 от 22.12.2023г.

С Решение на Конституционния съд № 13 от 26.07.2024 г. по к. д. № 1/2024 г. последният обяви за противоконституционни редица от приетите нови положения, като по този начин предотврати възможността на конституционно ниво да се закрепят идеи, които биха имали, според мен, позитивен ефект върху системата.

На първо място тук следва отново да подкрепя идеята на законодателя, която изложих и в депозираната от мен концепция през 2022г., в посока промяна в нормативната рамка на ВСС с цел достигане на мнозинство на избраните от съдии членове на СК на ВСС (които сега са 6), като те следва да са повече от тези, избирани от парламента. Показателно в тази насока е, че например в други държави от ЕС членовете, избирани от съответните парламенти, са значително по-малко от общия им брой, като в Италия те са една трета, в Хърватия те са само двама от общо единадесетте члена на съвета, а в Полша броят на излъчените от системата членове е петнадесет в двадесет и пет членния съдебен съвет. Удачно би било също така да се помисли дали съдебната квота да не се попълва от съдии от различните по степен нива в съдебната система на съдилищата (да не се допуска избор на членове само от едно ниво – например само върховно).

Продължавам да поддържам идеята по отношение квотата на НС, която освен да бъде намалена, но да се даде възможност за по-широк профил на юристите, избирани от събранието, като по този начин се постигне и по-широко представителство на обществеността и предотвратяване възможността за „капсулиране“ на съвета. В този смисъл правилна стъпка в тази насока бе допуснатата в сегашната процедура за избора на членове от Народното събрание на възможността за внасяне преди същинската и част на мотивирани инициативни предложения към народните представители от сдружения, научни и правозащитни организации и дори от отделни физически лица.

Споделям виждането, че важните въпроси за съдилищата следва да се решават от СК на ВСС, вкл. и този, свързан с избора на двамата председатели на върховни съдилища. Т. е. СК да избира и предлага на Президента кандидатите с определено мнозинство, а не Пленумът (което налага разбира се и неминуема промяна в чл.129 ал.2 от КРБ).

Интересна идея, която би могла да се осъществи, е реализиране на неедновременно приключване на мандата на отделните членове на съвета (по подобие на КС), за да има наистина приемственост в дейността му, а не всеки следващ негов състав да губи време, докато установи реалното фактическо положение в системата и започне ефективно да управлява процесите в нея.

Тази идея(която изложих и в предходната си концепция) е особено актуална, с оглед спазване на принципа на мандатността и би предотвратила изначално възможността от изпадане в ситуация като тази от последните четири години, при която някой от натоварените по Конституция органи не успява да попълни квотата си. Освен това по проектите, по които ВСС е бенефициент по линия на финансиране от европейските структурни фондове, от официалната справка на сайта на ИСУН 2020 се установява, че този състав на ВСС е бил бенефициент по 6 проекта по договори, сключени в последните две години от мандата му, а преди това има сключен едва един договор от края на 2017г., подготвен на практика от предходния състав на съвета. Т.е. очевидно

трябва време за всеки нов състав на ВСС да се ориентира в реалните нужди на системата и да започне ефективно да работи. Що се отнася до периода след приключване на мандата (октомври 2022г.), то се наблюдава ясна тенденция за намаляване работата на колективния орган в тази насока, като последните две години почти всички проекти са приключили, а нови не са стартирани. Или липсата на изпълнение на функцията на членовете по време на мандат, обективно е довела и до намаляване на интензитета на включване на самия ВСС като възможен бенефициент по отделните програми, финансирани от фондовете на ЕС.

Освен това, за да се постигне реална независимост и ефективност, задължение на ВСС е да въведе ясни, публични индикатори за ефекта от изпълняваните проекти, като представи надежден механизъм за вътрешна, но и външна оценка от реализацията им, насочена основно към модернизация на правосъдието. В противен случай значителните средства от европейските фондове ще останат само статистика за добре усвоени средства, без никакъв системен ефект от тях.

По въпроса за постоянно действащ или непостоянно (сесионно) действащ ВСС, то същата придоби актуални измерения, с оглед идеите на управляващото мнозинство след парламентарните избори през тази година.

От една страна е възможността за наличие на постоянно действащ колективен орган, който ежедневно и оперативно да решава често спешните въпроси на системата, а от друга е възможността членовете на този орган да продължат да съвместяват качеството на член на съвета и с качеството си на съдия, прокурор или следовател, за да не се откъсват от правораздавателната си дейност (както е с членовете по право – председателите на ВКС и ВАС).

Твърдението в тази насока е, че „...откъсването от дейността по разглеждане на делата де kvalифицира членовете на ВСС, отчуждава ги от ежедневните проблеми на правораздаването, води до формиране на специфична бюрократична култура, което пречи за ефективното упражняване на правомощия“.

Поставя се обаче въпросът, ако избраните за членове освен съдии, са например и административни ръководители. Какво става с тях, т.е. те едновременно ще трябва да правораздават (най-вероятно с намален процент на разпределение), да управляват съд (който много често не е малък) и да участват в постоянно действащ състав на ВСС оперативно и в различните му проявления (пленум, колегия, множество комисии и работни групи, проекти и т.н.), което налага и непрекъснато покриване на не малки разстояния особено за членовете, които не са от София.

Очевидно една подобна перспектива поставя под сериозна угроза дейността на избраните магистрати и тяхната ефективна работа в колективния орган и сериозно би намалила капацитета му. Освен това така би се създавала нагласа за възникване на съмнения, че текущата дейност и въобще процесите

в една от трите власти се управлява реално не от органа, призван за това по Конституция, а от администрацията му.

В тази връзка резонно може да се постави за имплементация варианта с непостоянно действащия съвет, ако органът се „разтовари“ от част от възложените му със ЗСВ правомощия, като например тези по управление на имуществото на съдебната власт, вкл. и на други дейности, несвързани пряко с управление на правораздаването. Мислимо в тази връзка е възможността за отделяне на специализирана администрация, която да осигури ефективната работа на съдилищата, вкл. функционирането и развитието на националните информационни системи и функционирането на съдебните експертизи; да управлява средствата, предназначени за правна помощ или предназначени за обезщетение от държавата, да поддържа и подобрява съдебните информационни системи, вкл. да разработва и изпълнява проекти за развитието им; да води отчетност за държавните такси, дължими за дейностите, извършвани от съда, да осигурява на съдилищата услугите, необходими за тяхната работа; да подготвя и представя на Министерството на правосъдието доклади, предложения и препоръки относно състоянието на съдилищата, както и относно финансирането от държавния бюджет, необходимо за изпълнение на мерките, предвидени в нормативни актове и документи за планиране на политиките и за изпълнение на задачите на институцията, да осигурява провеждането на обществени поръчки и всякакви други договори, чрез които се осигурява обслужване на нормалната дейност на съдилищата. В тази насока съдебната система на Република Латвия дава много добър пример за работа на един такъв модел и на такава структура.

2. За кариерното развитие в системата

Този въпрос е един от създаващите сериозно напрежение, особено сред съдиите, тъй като последните години бележат трайно негативни тенденции на база проведените конкурси и особено вътрешните такива за повишаване в длъжност или преместване. Изводите са категорични и за непредубедения наблюдател, че на първо място негативите се генерират от самата законова уредбата в ЗСВ и то според последната и редакция от 2016г.

Т.е. по време на целия мандат(а и след това) на този ВСС, конкурсите се провеждаха именно по посочения ред на закона.

Резултатът от това бе фактическо блокиране на системата за повишаване, конкурси протичащи три и повече години, а в системата – наличие на не малък брой незаети щатове в различните органи на съдебна власт, което обуслови предпоставки за командироване, което на свой ред също представлява област, която поражда напрежение и недоволство.

Само ще онагледя ситуацията с изводи от последния доклад за дейността на Окръжен съд – Пловдив за 2025г. (в съдебния район, в който и аз работех до м. ноември 2024г.), където изрично е записано: „...считано от

03.01.2026 г. са незаети 13 щатни бройки за магистрати, от които 10 за „съдия“ и 3 за „младши съдия“. Незаемаването на 10 съдийски длъжности – 7 в Наказателно отделение, 2 – в Гражданско отделение втора инстанция и 1 – в Търговско отделение и 3 за младши съдия, съпоставено с командироването на 4-ма съдии от Окръжен съд – Пловдив в Апелативен съд – Пловдив в края на отчетния период, и избирането на един съдия за член на КАК към СК на ВСС, поставя съда в изключително сложно положение, тъй като възможностите за командироване на районни съдии от съдилищата в района на Окръжен съд – Пловдив са изчерпани“.

Пример: през 2021г. с две окончателни съдебни решения на ВАС на РБ „катастрофираха“ обявените още през май 2018г. конкурси за повишаване в апелативните съдилища (гражданска и търговска колегии). Още пет години по-късно конкурсът за търговските отделения отново стартира от начален етап след решение на ВАС на РБ от м. януари 2026г. Т.е. повече от осем години СК ВСС не може(или не иска) да приключи законосъобразно тази процедура. Очевидно конкурси, продължаващи осем и повече години са нещо, което е крайно неприемливо, изпразващо от съдържание тези процедури и водещо до съмнения у всеки магистрат за интегритета при провеждането им.

И ако съдът носи отговорност за бавно правосъдие при много по-кратки срокове на забавяне в дейността си, то при очевидно неразумния срок за приключване на един конкурс, как ще се овъзмезди един магистрат за участието си в подобен конкурс ... без край?

Очевидно за такива крайни случаи следва да се даде възможност, дори и само от гледна точка на по-добрата отчетност на съдебния съвет към всички магистрати по отношение начина на упражняване на неговите правомощия и изпълнение на задълженията му, за отправяне на въпроси от страна на съдиите, прокурорите и следователите, т.е. за отчетност на индивидуално ниво за всеки член на съвета с последващо задължение за публично годишно изслушване с възможност за задаване на въпроси от страна на цялата юридическа общност, чиято регулярна изпълняемост би способствала за подобряване на незадоволителната работа на отделни негови членове. Ако подобно поведение продължава, то може да се мисли и за следваща стъпка – уреждане на производство за отзоваване на членовете, избрани и от двете квоти, след допълване на чл.130 ал.8 от Конституцията на РБ, при условия и ред, посочени в ЗСВ.

Други разрешения, следва да се търсят на ниво промяната в уредбата в ЗСВ и подзаконовите актове по прилагането му в тази част.

Тук удачно, като първо решение, което бързо може да се имплементира, е да се разпишат правила (в съответните Наредби), които да дисциплинират движението на атестационните процедури, но пита се въобще дали е необходимо продължаване по този път, при който се извършва на практика и значително дублиране на дейности от помощните атестационни комисии и от конкурсната комисия, тъй като и двете проверяват идентични периоди и актове

на участващите в конкурса магистрати. Практиката сочи, че често заключенията на двете комисии за оценка дейност на дадения съдия се разминават, вкл. и не са редки случаите, при които конкурсната комисия, фактически приключила своята работа, формално „изчаква“ завършека на атестационните процедури, които се оказват без съществено значение за конкурса.

В тази връзка следва да се прецени и дали да се запази тежестта на всеки един от компонентите, образуващи оценката на кандидатите в конкурсните процедури.

При тази реална обстановка следва да се обмисли сериозно реформиране на тромавото и бавно протичане на конкурсите, респ. елиминиране на двете отделни процедури, движени често симултантно, като се опрости процеса чрез ревизиране на съществуващия ред в ЗСВ, вкл. и като се почерпи опит от други европейски държави (основно в ЕС).

Удачно в тази насока би било даване приоритет в процеса на оценяващи, които имат трайни наблюдения върху дейността на съответния магистрат, които да заменят очевидно затормозяващото оценяване дейността на магистрата, като се включат например всички съдии от по-горната инстанция (където е свободния щат), разглеждащи подобни дела (напр. за районен съдия, разглеждащ граждански дела, това биха били съдиите от Окръжен съд-гражданско отделение).

Следва да се помисли и за връщане (по съществувалия до 2005г. модел) отчитане становището на съответния административен ръководител, където дадения магистрат работи, но и на това на административния ръководител на органа, където е свободния щат, като последният може да посочи и кой/кои от кандидатите намира за най-подходящи (така е предвидено напр. в законодателството на Словения).

Макар и последното да създава определени негативни нагласи, свързани с практики от отминали години, считам този вариант за по-удачен, вместо всеки от ръководителите да използва „неоформални“ способности за лобиране за определен/и кандидат/и. Нека нещата са ясно заявени и позициите изразени открито.

В тази връзка удачен вариант за допълнителни впечатления по отношение на всеки един от кандидатите би могло да бъде интервю (събеседване), проведено от съответната конкурсна комисия с кандидатите, като по този начин се придобият и лични, непосредствени представи за всеки един участник в конкурса, а самото събеседване се излъчва в реално време в интернет-платформа. Считам последната описана стъпка за особено необходима, тъй като формалния, чисто документален подход на обследване, не винаги изгражда пълна представа за дадения магистрат и неговото професионално развитие през годините.

Последващо, разбира се, цялата тази оценъчна дейност, подлежи на преглед от КАК, която също ще вземе своето решение, а крайната дума ще е

на СК на ВСС, която на свой ред също разполага с възможност за собствен поглед върху нещата (което колегията в сегашния ѝ състав показва нееднократно през време на мандата си). Но за органите от последните два етапа ще е много трудно да „пренаредят“ едно класиране, резултат от обсъждания в толкова широки форуми на магистрати, извън случаите на обективно настъпили последващи промени в обстоятелствата.

На следващо място считам, че следва да има предвидимост при обявяване на конкурсите като цяло в системата, за да може всеки един който е вътре в системата или иска тепърва да влезе в нея, да знае кога и какви по вид конкурси ще бъдат обявени, за да може да вземе напълно информирано решение за действията си в тази връзка и какво да очаква при провеждането им във времето. Удачни варианти могат да се търсят в създаването на ежегодно фиксирани времеви прозорци за обявяване на конкурсите, които следва да имат своя поредност, като предварително всяка от колегите на ВСС ясно е идентифицирала натоварените органи на съдебна власт и е оптимизирала свободните съдийски щатове.

Не на последно място последните месеци отново актуално се поставя и въпроса за възможна децентрализация при провеждане на част от конкурсите в системата, което безспорно е свързано и с прехвърляне на отговорността за провеждането им от ВСС – към по-ниските, регионални нива на съдебната система (например апелативните райони). Този вариант се сочи като способ за преодоляване на хроничното забавяне на централизираните конкурси, което оставя десетки съдилища с празни щатове години наред. Тази концепция следва да се оцени адекватно, с оглед рисковете от възможна липса на еднакъв стандарт при тяхното провеждане или опити за нерегламентирани влияния по места, вкл. и възможността на кадровия орган да съблюдава информирано честността на множество такива конкурси.

Логическа последица от състояние на конкурсите в системата е и състоянието на свързаната тема с командироването на магистрати (в частност на съдиите). И връзката е обиковено тази: ако конкурсите в системата „буксуват“, то броят и периодът на командироването нарастват. Бегла справка от общодостъпния регистър на сайта на ВСС за командированите магистрати показва, че към настоящия момент(31.08.2026г.) има почти 200 командировани съдии, като има случаи (не единични) на командировани магистрати над три години, а дори в няколко от случаите командироването продължава и над осем, дори има случай и над десет години!

Разбира се, следва да се посочи, че този правен институт е необходим, тъй като спомага за преодоляване на временните дефицити на магистрати в съответните органи на съдебна власт за по-продължителни периоди от време, поради различни причини, основно от обективен характер. Използването му обаче прекомерно (в много случаи и за толкова продължителни периоди от време), създава впечатление за ефективно заобикаляне на конкурсното начало.

Какво би могло да се направи тук.

На първо място считам, че основа за командироването следва да са обективните данни за натовареността на съответните органи (по въпросите за натовареността ще взема по-нататък отделно отношение), както на органа, от който излиза съдия, така и на органа, в който отива. Разбира се, обикновено се командирова магистрати от по-долни в по-горни нива на системата (което е най-често желано и от магистрата, най-малко поради по-високото заплащане). Принципно следва да се приеме решение, че не следва да се командирова магистрати от изключително или високо натоварени органи на съдебната власт, а ако няма друга опция, това да е допустимо, само когато и органът, в който се командирова, да е с подобна степен на натовареност (като и в двата случая се измерва действителната натовареност през предходната година, а не тази по щат).

На следващо място следва да се предвиди краен срок за командироване на свободен съдийски щат, който не следва да надвишава например период от една година. Разбира се това следва да намери, най-после, и законодателната си регламентация в ЗСВ с оглед ограничаване на дългосрочното командироване, в съответствие с европейските стандарти, като по този начин се предотврати възможността за заемане на трайно вакантни щатни бройки, изискване за публични мотиви, обвързани с временна нужда, а не с кадрова целесъобразност, съдебен или вътрешноинституционален контрол върху повтарящо се командироване, уредба, задължаваща ВСС да открива и приключва конкурси при продължителна вакантност вместо да поддържа траен модел на командироване.

Следва, също така, и тук да се включат активно общите събрания на съответните „заинтересовани съдилища“ (а ако те имат колегии или отделения – съответните по материя), които да посочат (изберат) най-подходящите кандидати, тъй като са запознати с дейността им. Отделно, тази дейност може да се подпомогне и от уредба, която да предвиди, че се предлагат на органа по командироване двете предложения (ако има повече от едно), получили най-голяма подкрепа.

3. За бюджета на системата.

Управлението бюджета на съдебна власт е съществена гаранция за нейната независимост, респ. важно условие за нормалното ѝ функциониране.

Дефицитите в решаването на натрупаните през годините проблеми в тази област обаче създават съществени системни проблеми.

Първият централен проблем представя една сага с вече четиринадесетгодишна давност – опитът на ВСС да изостави принципа на ресурсното (основано на историческа база) бюджетиране и го замени с програмно, при което с по-малък ресурс биха се постигнали повече позитивни резултати. Така програмното бюджетиране би подпомогнало съществено ВСС,

като първостепенен разпоредител, в проследяването на резултатите от дейността на разпоредителите под него и съответстващите на това разходи. Наличието на програмен бюджет би позволило и адекватното планиране и управление на човешките ресурси и необходимите за това средства.

Борбата на ВСС с имплементацията и това бюджетиране започна още през 2012 г., с проект, изпълняван по оперативна програма „Административен капацитет“, последван от втори, почти идентичен, през 2020 г.

С промени в ЗСВ от 2024г. ВСС представя понастоящем програмен формат на своя бюджет, вкл. и за 2026 г., състоящ се от пет функционални области („Управление на съдебната власт“, „Правораздаване“, „Спазване на законността“, „Електронно правосъдие“ и „Кадрови потенциал на съдебната власт“) и осем бюджетни програми, които обаче са ориентирани около отделните институции в системата. Налице са формулирани относително детайлни целеви показатели, например „среден брой дела за разглеждане за един отработен от съдия човекомесец“, „процент на приключени дела спрямо делата за разглеждане“, „процент на потвърдени прокурорски актове спрямо общия брой инстанционни актове“, „процент на магистрати, участвали в съответния наблюдаван брой обучения, спрямо всички магистрати“ и много други, но тези показатели представят по-скоро количествени критерии за измерване на свършена работа, а не на залагат на реално постигнат резултат.

Същевременно, липсват някои ключови елементи, които са в същината на програмното бюджетиране, разбирано като инструмент за формулиране, изпълнение и отчитане на политика. От една страна, предложените показатели не са логически обвързани с декларираните цели на всяка програма – с други думи, не е дефинирана причинно-следствената връзка, която да обясни как постигането на заложената стойност на всеки от включените показатели допринася за достигане на една или повече от заложените цели. От друга страна, полагането на цели не може да е извън контекст – те трябва да са път към решаване на идентифицирани проблеми, което пък изисква задълбочени анализи, например на натовареността и актуализиране на съдебната карта.

В изготвения и приет от НС бюджет обаче липсват стойности за показателите към настоящия момент, т.е. реално постигнати резултати за отчетен период. Това не позволява заложените целеви стойности за следващите години да бъдат поставени в сравнение и да се оцени тяхната динамика и напредък.

Няма и посочен механизъм за корекции и актуализиране съобразно достигането на целевите стойности – с други думи, ако след една година има неизпълнение по някой от компонентите в програмите, това ще доведе ли до промяна в насочваните ресурси, а оттам и в размера на финансирането в бъдещия бюджет.

Изложеното, освен всичко друго, разкрива и съществуването на определен кадрови дефицит във ВСС и по отношение на администрацията му, която да има потенциала да осъществи едно подобно предизвикателство.

Тепърва предстои да се видят резултатите от имплементация на програмното бюджетиране, но е ясно, че цялата тази дейност остава за следващия ВСС, който следва да излезе извън числата и направи реални крачки за преодоляване на наличните дефицити в тази област, за да се постигнат иначе заложените правилни цели по отношение ефективността и ефикасността на изразходването и отчитането на бюджета на съдебната власт.

4. За съдебната карта.

Въпросът за промяна на съдебната карта е частно проявление на генералния въпрос – за реформа на съдебната система, но за разлика от други проблеми, решаването му (поне от гледна точка на позитивния правен ред) лежи все още изцяло в полето на дейност на ВСС.

След парламентарните избори тази година управляващото мнозинство заяви инициране на законодателни изменения, насочени към ускоряване на гражданското производство чрез оптимизиране и окрупняване на отделните производства, намаляване на натовареността на съдебните органи и рационализиране на съдебната инфраструктура и институционална децентрализация, като една от посочените мерки е извършване на мащабна реформа на съдебната карта на база данни за демография, транспортна достъпност, натовареност, видове дела и цифров капацитет. Заявено е тази реформа да предвижда и закриването или преобразуването на органи на съдебна власт с цел по-добра ефективност, но при запазен реален достъп до правосъдие, включително чрез териториални отделения, мобилни услуги или електронен достъп.

От своя страна настоящият ВСС, до изтичане мандата му през 2022г., се фокусира върху т.н. „Модел 4“, прилагането на който би имал съществен импакт върху дейността на районните съдилища в страната и по подобие на осъществената преди това реформа на районните прокуратури, освен че би довел до значими промени в родовата подсъдност на общите съдилища, би превърнал много от малките районни съдилища в териториални отделения към по-големите съседни.

Критиките към имплементацията на модела бяха свързвани от една страна с ограничаване на реформата само до общите съдилища, без да се направи цялостен преглед на системата (вкл. всички специализирани съдилища в страната), а от друга пълното игнориране на местната общност от дебата и на практика до спускане на решението „от горе“.

Считам, че дейността по реорганизиране на съдебната карта е корелативно свързана и с други съществени проблеми, като този с бюджетирането в съдебната власт, въпроса с измерване на натовареността, с уредбата на подсъдността в процесуалните закони и не на последно място и с възможността за специализация по материя във всеки съд.

В тази връзка при очевидната безалтернативност на необходимостта от промени, следва усилията да се насочат към по-детайлно изследване на значението на отделния съд за местните общности, като се държи сметка, че съдът често (особено в малките, гранични или планински общини) е един от последните признаци (прояви) на държавността като такава. Не следва да се забравя, че една промяна би рефлектирала съществено и в едно друго направление – достъпа на граждани до правосъдие, при което трябва да се подхожда винаги конкретно, а не обобщено.

Следва също така да се калкулира (поне с приблизителни разчети) очакваната стойност на разходите за въвеждане на избрания модел, за да се преценят и от тази гледна точка плюсовете и минусите, като това се съпроводи с актуализация и на системата за измерване на натовареността на съдиите.

Според мен цялостната реализация на един подобен модел, за да работи той ефективно и при намалени разходи, изисква и пълноценно функциониращо е-правосъдие, като същевременно се избягва и постигането на свръхконцентрация на ресурс и дела в отделни, преимуществено областни центрове.

Удачна стъпка в правилната насока би било да се осъществи комуникация на място във всеки един съдебен район с органите на местно самоуправление и тези на местна власт, за да се видят конкретните техни аргументи и изложени обстоятелства, които рисуват различни фактически картини на състоянието на правораздаването за всеки отделен съд, като се отчетат и настъпилите през последните десетилетия сериозни демографски промени в населението на страната по области и общини.

Следва да се проучат и конкретните резултати при реформиране на районните прокуратури в страната, за да се избегнат допуснати слабости при тяхното окрупняване и да се види каква е реалната полза от подобен подход, вкл. и ресурсно, доколкото дори самата поддръжка на многоброен сграден фонд изисква разходване на значителни бюджетни средства.

5. За възнагражденията в съдебната власт.

Това е една от наистина най-горещите теми, резултат на непрекъснати и многобройни коментари, анализи и обсъждания в ресора за бюджета на съдебната власт, тъй като и най-голямата част от предвидените разходи от този бюджет ежегодно отиват именно за заплати на магистратите и служителите. Т.е. в структурата на текущите разходи силно доминират разходите за персонал – това са разходи за основни и допълнителни възнаграждения, за социални и здравни осигуровки на заетите в системата. Техният дял, при последните приети бюджети, е обикновено между 88 – 91% от всички разходи на съдебната власт.

От своя страна огромният превес е на текущите разходи, представляващи между 96 – 98% от общите разходи на системата(за бюджет

2026г. цифрата е 96,3%). На практика системата на съдебната власт не финансира нещо различно от разходи за възнаграждения и издръжка, почти не се виждат инвестиции или възможности за обновяване на активи, както и за развитие.

Въпреки, че редица национални стратегии (в последните вече повече от двадесет години) заложили на изготвянето на ясни критерии и условия за формиране на възнагражденията на магистратите в системата на правосъдието (като част от публичния сектор,) то съществени видими резултати и тук не бяха постигнати.

На този фон, с измененията на ЗСВ, направени от сега действащия парламент, публ. в ДВ бр.69/2026г., без проведена съдържателна дискусия с магистратската общност, Народното събрание промени формулата изчисляване на основното месечно възнаграждение за най-ниската съдийска, прокурорска и следователска длъжност, като я дефинира като 60 на сто от основното месечно възнаграждение на народен представител, за разлика от досега действащия модел – на удвоената средномесечна заплата на заетите лица в бюджетната сфера съгласно данните на Националния статистически институт.

Считам това конкретно изменение за неудачно, и мисля това се разбра и от самите народни представителни, които само месец след имплементацията на това ново положение, дават индикации, че са склонни да преразгледат въпроса при по-мощните изменения, заявени в публикуваната през м. август 2026г. и приета от МС правителствена програма за управление в периода 2026 – 2030 години в частта и, отнасяща се до съдебната власт.

Отделно, в самата магистратска общност, от проведени в последните години изследвания се установи, че нагласите са заплатите да се формират на база комбинираното приложение на следните показатели: отчитане нивото на дейност, годините стаж и рангът, като сочат за водещ в този „микс“ да бъде определен рангът, т.е. той да е с най-голяма тежест.

При това положение, според мен, следва да се ревизират умерено досегашните подходи на формиране на заплатите, с цел скъсяване на „ножицата“ между възнагражденията за най-ниската и най-високата длъжности, още повече, че в България бе установен един от най-големите диапазони между тези две величини (в рамките на ЕС), като те ще се раздалечават и повече, при запазване на актуализирането на заплатите с едни и същи проценти за всички нива.

Не следва също така да бъде подминаван и въпросът с възнагражденията на съдебните служители, за които едва последните години се предприеха известни стъпки за актуализиране възнаграждението за ранг, но това може да се приеме само за начална стъпка, тъй като все още разликите между някои от нивата са символични (35 евро между всеки от най-ниските три ранга).

По този въпрос следва също така да се отчете приемането от СК на ВСС на Правила за определяне и изплащане на допълнителни възнаграждения по чл. 233, ал. 6 от ЗСВ, въз основа на които за първи (но и единствен път) в края на 2021 г. в системата са разпределили допълнителни възнаграждения в края на годината извън принципа „на всички поравно“. Следва да се продължи насоката, зададена с изготвените правила, при която се търсят и други отправни точки, освен тези в обичайно използваните стандартни статистически данни (обикновено само брой дела), за да се възнаградят допълнително тези, които са били значително по-натоварени и/или са работили и по-качествено.

6. За натовареността.

Приетите още през 2015 г. Правила за оценка на натовареността на съдиите (ПОНС) бяха първата крачка към опита да се създадат обективни критерии, чрез които да се остойности дейността на всеки съдия по конкретното дело и оттам да са определи индивидуалната му натовареност, като реализацията бе предвидена да стане чрез въвеждане на специално приложение – Система за измерване натовареността на съдиите (СИНС) към Централизираната система за случайно разпределение на делата.

Съобразно § 11 от посочените Правила СК на ВСС следваше до 31.05.2017 г. да приеме анализ на данните от СИНС и да се произнесе с решение „... за достоверност на системата за оценка на натовареността на съдиите“. Доколкото такова от СК на ВСС в предходния и състав не последва в самия край на мандата на този съвет, то сега действащият състав следваше да направи това.

СИНС беше критикувана и оспорвана, но реално неин адекватен заместител не бе предложен.

Така в последната година от мандата си СК на ВСС с решение от 14.12.2021г. прие (§ 12 от цитираните Правила), че от 01.01.2022г. натовареността ще се отчита в съдилищата чрез данните от модул „Натовареност“ в ЕИСС, а само за административните чрез СИНС. От 01.01.2025г., след въвеждане в последните съдилища на Единната деловодна информационна система(ЕДИС), ВСС започна да анализира и отчита степента на натовареност на административните съдии и съдилища, съобразно данните от модула за натовареност в тази система.

Съществуването на две системи за измерване (поставя се най-малко въпроса как например ще се сравни натовареността на един окръжен съдия с тази на един административен съдия), необходимостта от надграждане и усъвършенстване (в крайна сметка унифициране) на системата за измерване на натовареността, налага да се търсят пътища за решаване на проблемите с остарелия модел на статистическа отчетност от дейността на съдилищата, което именно бе и причината за търсене на други способи за измерване на натовареността; проблемите с актуализирането на самия ПОНС и най-вече

затрудненията при прецизиране на коефициентите за тежест на делата; наличието на неунифициран подход при образуване на делата и най-вече липсата на свързаност между различните системи и обмяната на информация между тях, което в крайна сметка съществено уврежда и една от насоките на търсения системен ефект – утвърждаване на електронното правосъдие.

Необходимите дейности тук също така включват актуализиране на коефициентите за тежест по отделни видове дела, разрешаване на проблемите при централизираното разпределение на заповедните производства, с оглед отчитане не само натовареността на органа, но и личната натовареност на конкретния съдия.

Решаването на тези проблеми, касаещи неравномерната натовареност, неминуемо ще доведе до позитивен цялостен ефект върху системата за повишаване качеството на съдебните актове, бързината на правосъдие, преустановяване търсенето на резерви в разкриването на нови и нови щатове (което освен всичко друго е и все по обществено неприемливо, предвид данните за броя магистрати на глава от населението), намаляване броя на командированите съдии (сочен като основен способ за заобикаляне на конкурсното начало), които в съвкупност ще имат, според мен, отражение и върху доверието в съдебната власт.

Тези насоки на работа следва да са приоритет в новия мандат на ВСС и то още първата му година, като същият следва да продължи да извлича все повече информация от модулите за натовареност на ЕИСС и ЕДИС, за да може наистина адекватно и в „реално време“ да оценява състоянието с натовареността както на отделните органи на съдебна власт, така и на всеки един съдия, за да може адекватно да отговаря на нуждите и исканията в тази връзка за преразпределение на наличния персонален и материален ресурс. За надграждане следва да се използват всички възможни пътища, вкл. и този чрез използване на структурните фондове на ЕС, по линия на Инструмента за техническа подкрепа към Главна Дирекция „Реформи“ на ЕК.

7. За общественото доверие. Мерки за защита на отделните магистрати и мерки за противодействие на зависимости, нерегламентирано влияние и накърняване престижа на съдебната власт.

Вярата на българина в правосъдната система е често мерило за това как самата система функционира, дали тя изпълнява точно ролята си – да утвърждава върховенството на закона и правото на справедлив, навременен и ефективен съдебен процес от независим и безпристрастен съд.

В исторически контекст подозрението на българина към институциите на държавата, изисква поставяне на едни по-високи стандарти, които да елиминират всяка мнителност и да утвърждават тезата, че всеки един от нас ежедневно изпълнява задълженията си и правораздава наистина „...в името на народа“.

Ясно е, че доверието в съдебната система не е никак високо, даже често то е поставено (при проведени множество социологически изследвания) в най-ниските етажи на доверие от институциите, които като цяло не се ползват с много позитивни оценки. И това се подсилва и от факта, че самите граждани нямат възможност обективно да влияят пряко върху избора на всеки съдия, прокурор или следовател, дори върху избора на членовете на ВСС.

Излизането от това дъно обаче е общ проблем, зависи не само от управлението на съдебната власт, но и от всеки нас поотделно.

Тук не бива да се забравя и фактът, че правната рамка за случващите се промени в полето на правосъдието по право не се задават от самата съдебна власт, а често са резултат от политически решения на законодателната власт, която единствена може да изменя тази рамка на функциониране.

В този смисъл въпросите за публичността, прозрачността и отчетността са важни принципи, които изпълнени с конкретно, реално съдържание биха могли (поне частично) да променят негативните нагласи към съсловието.

Прилагането на тези принципи обаче само „на хартия“ води неминуемо до увеличаване рискове и подсилване съмненията за наличие на корупция, злоупотреба с власт, нарушаване правата на гражданите и юридическите лица, за нерегламентирано влияние, поставящо под съмнение независимостта на всеки отделен магистрат.

В тази насока на разсъждения смятам, че ролята на ВСС и на всеки негов отделен член е особено важна. Именно ВСС следва да ръководи и концентрира, при това последователно и ефективно, усилията на всеки съдия, прокурор или следовател за подобряване условията на функциониране на съдебните институции от една страна и от друга – промяна на законодателството с цел осветляване на процесите по администриране на съдебната власт и създаване на сигурност за магистратите за професионалното им развитие, както и предвидимост за гражданите и бизнеса при развитие на съдебните процеси.

Извън това, ВСС определено е длъжник дори на собствената си Комуникационна стратегия 2014-2020 г. (т.е. вече шеста година се работи и без действаща такава), но по-есенциалното е необходимостта да се предприемат определени проактивни действия, за да се поправи този дефицит. Считам, че една от формите за това е отваряне и показ дейността на ВСС в различните сектори и най-вече как се формират политиките му, като началото се постави с изработването на конкретна управленска програма по приоритети при упражняване на мандата на самия ВСС, респ. непрекъснатата отчетност (поне на всеки три месеца какво е направено в отделните сектори и какво предстои и ако нещо не се случило защо) за изпълнявания мандат, както пред магистратите, така и пред обществото.

Неминуемо промени следва да се случат, както вече посочих и по-горе в изложението, в секторите, свързани с формирането на проектобюджета на

съдебната власт, вкл. и с прилагане механизъм за търсене на отговорност за управленските действия на ВСС при разходването му.

Наложително е също така: бързо покриване на дефицита при атестирането на магистратите, като се държи сметка за необходимата пропорционалност на оценката между бързина на работата и качество на изготвените актове; максимално зачитане принципа на съдийското самоуправление (досежно решенията на съответните общи събрания по въпросите от тяхна компетентност); както и дефиниране и то значително по-ясно на начините на взаимодействие между съдебната власт от една страна и законодателната и изпълнителна власти от друга страна, както и отношенията с неправителствените и съсловните организации от трета по важни за системата въпроси.

По отношение на соченото взаимодействие между трите власти имам предвид то да е много по-непосредствено и динамично, тъй като ВСС няма законодателна инициатива, а често резултатите от липсата или недоброто такова са плачевни за системата (напр. промяната през 2016г., извършена в ЗСВ по отношение кариерното израстване на магистратите). Идентично е положението при отношенията с Министерство на правосъдието по въпросите, касаещи електронното правосъдие, където често несполуките по конкретни теми събират, но постфактум членове на съвета с представители на изпълнителната власт.

Лишаването от аргументи, рисуващи в черни краски системата, би се спомогнало съществено и от въпроса с по-бързото и пълно въвеждане на електронното правосъдие, което освен всичко друго, би дало възможност за много по-лесен и постоянен мониторинг на дейността от страните, техните пълномощници и от всяка лице с правен интерес.

Въпросите на е-правосъдието са крайъгълен камък, за който очевидно отговорността по окончателното му въвеждане ще легне изцяло върху следващия ВСС. Наложителни ще бъдат и бързи, и конкретни проактивни действия от страна на органа за постигането на целения системен ефект и за реалното претворяване на заложените в него принципи: заявяване чрез електронни форми с минимално изискуема първоначална информация, заплащане и предоставяне на услугата по електронен път, налагане на минимални географски и технологични ограничения, запазване на правосъдието максимално близо до гражданите и бизнеса.

Предприетите стъпки в посока дигитализация в съдебната система следва да преобразят традиционното правосъдие в модерно електронно правосъдие, чрез въвеждането на нови софтуерни решения, централизирани портали и електронни услуги, имащи за краен резултат изграждане на електронно правосъдие от край до край, което да не се изчерпва с отделни цифрови инструменти, а да обхваща целия жизнен цикъл на съдебното производство, като включи и употребата на изкуствен интелект.

Важна стъпка в правилната посока(макар и със забавяне) е започналото от 01.07.2026 г. въвеждане на нов електронен модел на административни производства и на административно правосъдие, включващо разширяване на електронната комуникация между организации, администрация, адвокати, съд и всички участници в административните производства, което приключи практиката за обмен на многотомни хартиени преписки между администрацията и съдилищата. Очевидно е, че подобна промяна следва да се случи и в производства пред самите общи, административни и военни съдилища, където освен при заповедните производства, всички останали дела се водят все още и на хартиен носител.

По отношение изпълнявания модел на защита на отделните магистрати и мерки за противодействие на зависимости, нерегламентирано влияние и накръняване престижа на съдебната власт, то следва да се посочи, че от една страна тук действащ е Механизмът за действие на Съдийската колегия в случаи на засягане на независимостта и/или опит за оказване на натиск върху съдиите и съда, изготвен в изпълнение на решение на СК на ВСС по Протокол № 7/25.02.2020 г., базиран на „Стандартите за независимостта на съдебната власт“, приети по Протокол № 31/23.10.2018 г. на СК на ВСС.

Анализът на прилагането на този механизъм последните шест години показва, че той като че ли не може да надхвърли чисто „пожелателната“ си характеристика, доколкото самото наименование сочи, че той стои твърде „ниско“ по правната си природа, поради което и неговата задължителност и възможност (чрез инструментариума си) да защити реално засегнатите от натиск магистрати, са твърде ограничени. В повечето случаи публикуваните актове на ВСС по отделните случаи се изчерпват с приемане решение за оказване на институционална подкрепа, като това включва оповестяване на официалната позиция на съответната колегия по въпроса(видно от рубриката „Публичен регистър на случаите на посегателство срещу независимостта на съдебната власт“ на сайта на ВСС).

В тази връзка е необходимо да се отбележи, че съдийската независимост следва да бъде гарантирана чрез ясен, предвидим и ефективен институционален механизъм, който своевременно идентифицира риска, осигурява адекватна защита и подкрепа, реагира при публични атаки и гарантира проследимост и мотивираност на предприетите действия, като по този начин индиректно ще се охранят и правата и свободите на гражданите. Ето защо публикуваната през м. май 2026г. от МП „Концепция за създаване на институционален механизъм за защита на магистрати, подложени на натиск, заплахи или друга форма на неправомерна намеса във връзка с упражняването на техните функции“ представя един доста по-добър прочит на реалността и възможните адекватни мерки в подобни случаи, които се нуждаят обаче и от по-сериозно нормативно закрепване.

В тази връзка важни тук са и отношенията на ВСС със съсловните и неправителствени организации, вкл. и институционализираните отношения

чрез съществуващия вече почти петнадесет години Граждански съвет, който обаче няма това реално значение и тежест, а дейността му е на практика непозната не само в обществото, но и сред съсловието, при положение, че концентрирането в него на такъв кръг от субекти би трябвало по начало да придава значимостта на един такъв форум. Очевидно и тук, след същностен преглед на резултатите от дейността на този съвет, ще следва да се потърси и друга формула на отношенията, респ. и дейността му.

Заклучение.

Характерът на настоящото изложение изисква пределна концентрация на отправяните послания, но заедно с това не следва да се пренебрегва и необходимостта от определена конкретика, изискваща предлагане на ясни решения за един или друг проблем от съществено значение за съдебната система. Защото именно проблемите и тяхното решаване изпълват съдържателно отдавна захабеният термин „съдебна реформа“.

Съзнавайки ясно необходимостта от търсене на баланс и мяра в тази насока, считам че мога да отстоявам убедено изложените от мен тук принципни разбирания и предложени възможни решения и стъпвайки на полученото доверие от всички съдии, да го оправдая напълно.

Очевидно е, че избраният път няма да е лесен, но и животът на българина никога не е бил такъв, така че ще положи максимални усилия да се реализира изложеното от мен и оправдая дадения кредит на доверие.

С уважение:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

КАДРОВА СПРАВКА

Лични данни за лицето (име, презиме, фамилия)	ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ
Диплома за висше образование по специалността „Право“ №.... и дата, на която е издадена и от кой университет	Диплома за висше образование № , издадена на 1996 г. СУ „Св. Климент Охридски“, специалност „Право“
Удостоверение за правоспособност № и дата	Удостоверение за правоспособност № /21.04.1998 г.
Орган на съдебната власт	ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
Длъжност (включително адм. длъжност по чл. 172 от ЗСВ):	Съдия
Юридически стаж по чл. 164 от ЗСВ: - в орган на съдебната власт (конкретизира се всяка заемана длъжност и периода на заемането ѝ в съответния орган на съдебната власт)	Общ юридически стаж към 15.09.2026 г. – 29 г. 4 м. 13 д. Стаж като съдия – 28 г. 4 м. 13 д. Върховен административен съд – 1 г. 10 м. 4 д. Съдия 11.11.2024 г. – до настоящия момент Административен съд – Пловдив – 17 г. 8 м. 26 д. Съдия 07.11.2022 г. – 11.11.2024 г. И.ф. председател 10.08.2022 г. – 07.11.2022 г. Председател 09.08.2017 г. – 10.08.2022 г. Зам.-председател 15.03.2007 г. – 09.08.2017 г. Съдия 15.02.2007 г. – 15.03.2007 г. Районен съд – Пловдив – 7 г. 3 м. 26 д. Зам.-председател 10.09.2001 г. – 15.02.2007 г. Районен съдия 18.10.1999 г. – 10.09.2001 г. Окръжен съд – Пловдив – 1 г. 5 м. 17 д. Младши съдия 30.04.1998 г. – 18.10.1999 г.

- извън органите на съдебната власт	Окръжен съд – Пловдив – 1 г. Съдебен кандидат 10.04.1997 г. – 10.04.1998 г.
Допълнителни квалификации и специализации	„Основи на европейското право“ - 2002 г., USAID; „Медиация на съдии“ - 2004 г., Българска асоциация за извънсъдебно решаване на спорове; „Ефективни стратегии за приложение на Закона за защита срещу домашното насилие“ - 2005 г. и 2006 г., БИДИ; „Ефикасно приложение на новия АПК“ - 2006 г. и 2007 г., НИП; „Административно правосъдие“ - 2007 г., НИП; „Партньори в борбата срещу дискриминацията“ - 2008 г., НИП; „Управление на времето по проект Компетентни и мотивирани магистрати и съдебни служители“ - 2009 г.; „Специфики и практически проблеми при разглеждането на съдебните производства по реда на КСО“ - 2009 г.; „Закон за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси. Последни изменения на ЗУТ. Приложение и съдебна практика по Закона за акцизите и данъчните складове и Закона за митниците“ - 2011 г., НИП; „Уволнения на държавни служители по ЗДС. Практика по КСО и 330. Актуални проблеми в исковото и изпълнителното производство по АПК - 2011 г., НИП; 2. „Практически проблеми в съдебното производство по изборния кодекс“ - 2011 г., програма за регионални обучения на НИП, организиран от Адм.съд - Смолян; „Имидж на магистрата. Съдебната власт и медиите“ - 2012 г., НИП; „Прилагане на ЗАНН“ - 2012 г., НИП; Обучение по проблеми при управлението на човешките ресурси в съдебната система за административни ръководители - 2012 г., по ОПАК; Обучение по стратегическо планиране за административни ръководители - 2012 г., по ОПАК; „Конкуренция - национално право. Антимонополно законодателство - практика на СЕС. Правомощия на органите по защита на конкуренцията. Съотношение с основните свободи на ЕС. Европейско патентно право. Практика на ОХИМ. Защита на търговските марки, съгласно актовете на ЕС.“ - 2014 г., по ОПАК; „Европейско данъчно право. Актуално развитие на

европейското ДДС законодателство. Практика на Съда на ЕС. Борба с измамите с ДДС в ЕС." - 2014 г., по ОПАК;

„Искове против Държавата в Съда на ЕС и в Съда по правата на човека в Страсбург /ЕСПЧ/. Отговорност на държавата — разграничение. Основни решения против България - последици. Разумна продължителност на производствата - критерии и основополагащи решения" - 2014 г., по ОПАК;

„Социално и здравно осигуряване - теория и практика. Оспорване на административни актове по реда на КСО" - 2014 г., по ОПАК;

„Специализирано обучение по приложението на специализираното законодателство в областта на „Съдебен контрол върху решенията на НЕЛК/ТЕЛК. Административни спорове" - 2015 г., НИП;

„Обща селскостопанска политика на ЕС: регламенти във връзка с финансовото субсидиране, националното законодателство. Практика" - 2015, НИП;

„Актуални положения в защитата на личните данни в светлината на общия Регламент относно защитата на данните" - 2018 г., НИП;

„Обучение за административни ръководители" - 2018 г., НИП;

„Съдебен контрол върху актовете по Закона за корпоративното подоходно облагане. Актуална практика на Върховния административен съд" - 2018 г., НИП, с партньорството на ВАС;

„Практически проблеми, свързани с административнонаказателното производство" - 2019 г., НИП, с партньорството на Районен съд - Пловдив;

„Актуални въпроси на съдебното обжалване по ЗУТ в светлината на промените по АПК, ДВ, бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 01.01.2019 г." - 2019 г., НИП, с партньорството на ВАС;

„Преглед на промените в Изборния кодекс. Съдебен контрол. Практика на Върховния административен съд" - 2019 г. НИП, с партньорството на ВАС;

„Нови моменти в касационното производство и в производството по отмяна на влезли в сила съдебни актове по АПК, ДВ, бр. 77 от 18.09.2018 г. Съдебни заседания - видове. Администриране на касационните жалби и исканията за отмяна и провеждане на производствата" - 2019 г., НИП, с партньорството на ВАС;

„Развитие на личностния и професионалния компетентностен капацитет при вземане на решение и конструктивни екипни взаимоотношения" - 2021 г., НИП;

„Нови моменти в ЗАНН" - 2021 г., НИП;

„Актуални спорове по ЗУСЕСИФ" - 2022 г., НИП;

Участие в постоянната работна група по административни дела;
„Актуални въпроси, касаещи социалното, пенсионното и здравно осигуряване” - 2022 г., в гр. Велинград, по проект „Правосъдие през 21 век - развиване на професионална компетентност и интегритет на магистратите и съдебните служители”, по договор № BG05SFOP001-3.006-0001-C01, по ОПДУ;
„Перспективи пред административното правосъдие. Всъщност най-важното за националния съдия в правото на ЕС”, организирано от Върховен административен съд, 2023г., в КК „Албена”, обл. Бургас;
Обучение на тема „Всъщност най-важното за националния съдия в правото на ЕС”, организирано от Върховен административен съд, 2023 г., в гр. Разлог, обл. Благоевград;
„Практически въпроси по приложението на ЗУСЕФСУ”, организирано по Оперативна програма Добро управление, проект „Правосъдие през 21 век - развиване на професионална компетентност и интегритет на магистратите и съдебните служители”, по договор № BG05SFOP001-3.006-001-C01, 2023 г., в КК Цигов чарк, обл. Пазарджик, комплекс „Каталина”.
„Управление на стреса”, организирано от Върховен административен съд, 30.06-02.07.2024 г., в КК Албена, обл. Бургас;
„Цифровизация на ключови съдопроизводствени системи на административното правораздаване”, организирано от ВАС, в периода от 21.04.2024 г. - до 23.04.2024 г., в с. Овощник, общ. Казанлък;
„Установяване на балансирано разпределение на работното натоварване в съдебната система” по проект „Установяване на балансирано разпределение на натовареността в съдебната система в България”, съфинансиран от Съвета на Европа и Европейския съюз чрез Инструмента за техническа помощ и изпълняван от Съвета на Европа в сътрудничество с Европейската комисия, Европейската комисия за ефективност на правосъдието (СЕРЕЈ) към Съвета на Европа, от 15.05.2024 г. до 18.05.2024 г., в гр. Рига, Латвия, участие в обмяна на опит;
„Искови производства по АПК. Особенности в производството по чл. 28 от ЗОДОВ”, организиран от АБАС, 4-5.10.2024, в к-с „Арбанашки хан” с. Арбанаси, общ. Велико Търново;
„Дигитализацията в административното правосъдие. Изменение в Закона за съдебната власт”, организиран от АБАС, от 19-20.05.2024 г., в с. Овощник, общ. Казанлък;

	Участие в обучение на тема „Правни проблеми в съдебната практика по приложението на КСО“ и Общо събрание на АБАС; Участие в обучение на тема „Управление на промяната в период на технологичен прогрес“. - Участие в постоянната работна група за допълнение и изменение на ПОНС; - Участие в работната група за изработване на Правила по приложението на чл. 233, ал. 6 от ЗСВ; Участие в работната група за изготвяне на проект за изменение и допълнение на ПАС.
Повишаване на място в ранг и заплата (последен ранг - решение на ВСС)	С решение по протокол № 62/18.12.2014 г. на ВСС е повишен в ранг „съдия във ВКС и ВАС“
Придобиване статут на несменяемост (дата, решение, по закон)	По закон

**ЛЮБОМИР ГАЙДОВ,
И.Ф. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД**

Изготвил:

Началник – отдел „ЧРПО“

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

Изх. № ЧР-26-54

София, 15.09.2026 г.

СЛУЖЕБНА БЕЛЕЖКА

Настоящата се издава на ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ – *съдия* във Върховния административен съд, в уверение на това, че към 15.09.2026 г. притежава общ юридически стаж по смисъла на чл. 164 от ЗСВ – 29 години, 4 месеца и 13 дни; стаж като съдия: 28 години, 4 месеца и 13 дни, от които 1 година, 10 месеца и 4 дни във Върховния административен съд.

Служебната бележка се издава да послужи пред Висшия съдебен съвет.

**ЛЮБОМИР ГАЙДОВ,
И.Ф. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД**

Изготвил:

Началник – отдел „ЧР“

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл.18, ал.1 ЗСВ

Подписаният, ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ, ЕГН _____, лична
карта № _____, издадена на _____ от _____, с
постоянен адрес _____, с
качеството ми на кандидат за член на ВСС от съдиите, _____ в

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. НЕ съм народен представител, кмет или общински съветник;
2. НЕ заемам длъжност в други държавни или общински органи;
3. НЕ упражнявам търговска дейност и не съм съдружник, управител, не участвам в надзорни, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност;
4. НЕ получавам възнаграждения за извършване на дейност по договор или по служебно правоотношение с държавна или обществена организация, търговско дружество, кооперация, юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец;
5. НЕ упражнявам свободна професия или друга платена професионална дейност;
6. НЕ членувам в политически партии или коалиции, в организации с политически цели и не извършвам политическа дейност, както и не членувам в организации и не извършвам дейности, които засягат независимостта ми;
7. НЕ членувам в синдикални организации извън системата на съдебната власт;
8. НЕ съм осъждан за извършено престъпление, независимо от реабилитацията, както и не съм освобождаван от наказателна отговорност за умишлено престъпление;
9. НЕ съм съпруг, роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство - до трета степен включително или във фактическо съпружеско съжителство с друг член на Висшия съдебен съвет, с административен ръководител на орган на

- съдебната власт, назначен от съответната колегия, за която кандидатствам, или с министъра на правосъдието;
10. НЕ съм бил дисциплинарно освободен от длъжност избран член на Висшия съдебен съвет;
11. НЕ съм лице, спрямо което е установен конфликт на интереси с влязло в сила решение по-малко от една година преди избора;
12. НЕ съм лице, което през периода на предходния мандат на изборните членове на Висшия съдебен съвет е било председател на Върховния касационен съд, председател на Върховния административен съд или главен прокурор;
13. НЕ съм лице, което през последните две години е изпълнявало функциите на председател на Върховния административен съд, председател на Върховния касационен съд или на главен прокурор за 6 или повече месеца, без значение дали е имало прекъсване в изпълнението на функциите.

Известна ми е наказателната отговорност за невярно деклариране по чл.313 НК.

дата: 21.09.2026 г.

ДЕКЛАРАТОР:
/подпис/

ОБРАЗЕЦЪТ НА ДЕКЛАРАЦИЯ Е УТВЪРДЕН ОТ

МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО СЪС ЗАПОВЕД № ЛС-04-394/21.07.2026 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА ИМОТНОТО СЪСТОЯНИЕ, ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВАТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО И ЗА НАЛИЧИЕТО НА ЧАСТЕН ИНТЕРЕС

На ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ.....

/име, презиме, фамилия/

на длъжност: съдия във Върховен административен съд.....

кандидат за член на ВСС.....

ДЕКЛАРИРАМ

към 21.09.2026г. – датата на участието ми в процедурата за избор за заемане на длъжност член на ВСС следното имотно състояние, произхода на средствата за придобиване на същото за мен, съпруга/та ми или на лицето, с които се намирам във фактическо съжителство на съпружески начала, и на ненавършилите пълнолетие деца, и следните интереси:

Данни за декларатора:

1	2
ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ /Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД /месторабота/	Л. К. №
СЪДИЯ /длъжност/	Изд. от
	Постоянен адрес:
	Телефон:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

Данни за съпруга/та и за лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала:

1	2
/Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:

Гражданство:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

Декларирам, че:

- съм във фактическа раздяла:
- не живея заедно със съпруга /та/ си и нямаме общо домакинство:
- и няма да декларирам неговото/нейното имущество и доходи на основание чл. 63, ал. 5 от ЗПКсЛЗПД
- фактическо съжителство на съпружески начала:

Данни за ненавършилите пълнолетие деца:

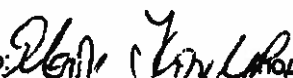
№	Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН	Гражданство
1	2	3	
1.			
2.			
3.			

/Данните от колона 2 не се публикуват/

Декларирам, че:

- не упражнявам родителски права по отношение на ненавършилите пълнолетие деца:

--

Декларатор: Подпис

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ
--	-------------------

II. Моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон

1. Моторни сухопътни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	лек автомобил	Мицубиши	22988	2020	Явор Иванов Колев		1/2	покупко-продажба	заплата
2	лек автомобил	Мицубиши	22988	2020			1/2	покупко-продажба	заплата

2. Земеделска и горска техника:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.1

Ном. по ред	Вид на земеделската или горската техника	Марка на техниката	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

3. Водни и въздухоплавателни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.2

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Декларатор /подпис/

4. Други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

5. Чужди моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства на стойност над 5000 евро:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.4

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена по договор /евро/	Година на сключване на договора	Ползвател			Правно основание за ползване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

6. Прехвърляне на притежаваните моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.5

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на отчуждаването /евро/	Прехвърлител			Правно основание за отчуждаването
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част	
1	2	3	4	5	6	7	8

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ
--	-------------------

III. Парични суми, в т.ч. влогове, банкови сметки и вземания на обща стойност над 5000 евро, включително в чуждестранна валута

1. Парични средства - налични и по банкови влогове /депозити/ - общо над 5000 евро:

1.1. Налични парични средства:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 4

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Собственик		Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7
1	4000	EUR		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		заплата
2	3500	EUR				заплата

1.2. Банкови сметки:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 5

Ном. по ред	Размер на средствата	Вид на валутата	Равно- стойност в евро	Титуляр на влога		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	59842	EUR		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		да	не	заплата
2	1947	EUR		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		да	не	заплата
3	3800	EUR		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		да	не	кредитен лимит
4	2600	EUR		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		да	не	кредитен лимит
5	2558	EUR				да	не	кредитен лимит
6	49688	EUR				да	не	заплата
7	10228	EUR				да	не	кредитен лимит
8	5115	EUR				да	не	кредитен лимит

Декларатор:

Явор Иванов

/подпис/

2. Вземания над 5000 евро и платежни инструменти на приносител, съгласно § 1, т. 7 от ДР на Валутния закон:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 6

Нямам нищо за деклариране.					Таблица №				
Ном. по ред	Вид на вземането	Размер на вземането	Вид на валутата	Равностойност в евро	Титуляр на вземането		Правно основание за вземането	От местни лица	От чуждестранни лица
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	застраховка с инвестиционна цел	3923	EUR		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		договор	да	не
2	застраховка с инвестиционна цел	2994	EUR				договор	да	не

3. Задължения на обща стойност над 5000 евро и договорени лихвени проценти по тях:

Нямам нищо за деклариране.

x

Таблица № 7

[illegible]

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ
--	-------------------

IV. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, ако общата им стойност надвишава 5000 евро както и налични ценни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти

1. Вложения в инвестиционни и пенсионни фондове и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, в това число и криптовалути, ако общата им стойност надвишава 5000 евро

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 8

Ном. по ред	Размер на вложенията	Вид на валутата	Равно-стойност в евро	Титуляр на вложението		В страната	В чужбина	Произход на средствата
				Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	14968	EUR		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		ДА	НЕ	заплата
2	14968	EUR		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		ДА	НЕ	заплата
3	16496	EUR		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		ДА	НЕ	заплата
4	59113	EUR		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		ДА	НЕ	заплата

2. Ценни книги и фин. инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на фин. инструменти:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 9

Ном. по ред	Вид на ценните книги/ финансови инструменти	Брой на ценните книги/ фин. INSTR.	Поверени на инвест. посредник		Емитент	Цена на придобиването /евро/	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
			Ценни книжки/ фин. INSTR.	и/или пари			Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	АКЦИИ	5	НЕ		АЛБЕНА АД		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		друпи	масова приватизация
2	АКЦИИ	250	НЕ		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		друпи	масова приватизация
3	АКЦИИ	25	НЕ		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		друпи	масова приватизация
4	АКЦИИ	10	НЕ		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ		друпи	масова приватизация

3. Дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 10

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяловото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Стойност на дяловото участие	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
						Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		

Декларатор: /подпис/

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

4. Прехвърляне на дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества: Нямам нищо за деклариране. X Таблица № 11

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяло- вото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Цена на отчужда- ването /евро/	Прехвърлител		Правно основание отчуждаване
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ
--	-------------------

V. Трудови доходи, получени през предходната календарна година, в това число и на ненавършилите пълнолетие деца, за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, когато са общо над 5 000 евро.

Доходи извън тези

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 12

Ном. по ред.	Видове доход от:	Размер на дохода	
		На декларатора	На съпруга/та, лицето при факт. съжителство на съпруг начална
		/евро/	/евро/
1	2	3	4
	I. Облагаем доход от:		
1.	Годишна данъчна основа от трудови доходи	81869	81818
2.	Годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения, извън тези за заеманата длъжност		
3.	Годишна данъчна основа за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец		
4.	Годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност		
5.	Годишна данъчна основа за доходи от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество		
6.	Годишна данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество		
7.	Годишна данъчна основа за доходи от други източници по чл. 35 от ЗДДФЛ		
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
	II. Други доходи, извън посочените в т. I.		
1.	Доходи от непреработена растителна и животинска продукция от регистрирани земеделски производители и тютюнопроизводители.		
2.			
3.			
4.			
5.			
	III. Всичко:	81869	81818

Декларатор: /подпис/

VI.

1. Дадени обезпечения и направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 13

Ном. по ред	Вид на обезпечението	Размер на обезпечението	Характер на обезпечението			
			От декларатора	В полза на декларатора	От съпруг/а, лица при факт. съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн. деца	В полза на съпруг/а, лица при факт. съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн. деца
1	2	3	4	5	6	7

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ
--	-------------------

2. Направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която заемат длъжността:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 14

Ном. по ред.	Вид на разхода	Размер на разхода	Вид на валутата	Равностой- ност в евро	Разходите са направени:			
					В полза на декларатора	За чия сметка е направен разхода	В полза на съпруга, лица при факт.съжит. на съпруг.начала или ненавършили пълн.деца	За чия сметка е направен разхода
1	2	3	4	5	6	7	8	9
2.1.	Обучение:							
1.								
2.								
3.								
2.2.	Пътуване извън страната:							
2.2.1.								
2.2.2.								
2.2.3.								
2.2.4.								
2.3.	Други плащания с единична цена над 500 евро:							
2.3.1.								
2.3.2.								
2.3.3.								
2.4.	Разходи за обучение извън случаите по чл. 63, ал. 1, т. 11 от ЗПКсЛЗГД в т.ч. в полза на лицата по чл. 63, ал. 4 от ЗПКсЛЗГД чийто еднократна стойност надхвърля 5000 евро:							
2.4.1.								
2.4.2.								

Я. Колев

Име на декларатора: /собствено, бащино, фамилно/	ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ
---	-------------------

VII. Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването

1. Към датата на избирането или назначаването на длъжност:

1.1. Имам участие в следните търговски дружества, в граждански дружества, участие в тайни и/или неформални организации и общества:

Ном по ред	Дружество	Нямам нищо за деклариране.	☒	Размер на дяловото участие	Таблица № 15

1.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Ном по ред	Дружество	Нямам нищо за деклариране.	☒	Участие	Таблица № 16

1.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Нямам нищо за деклариране.	☒	Предмет на дейност	Таблица № 17

2. Дванадесет месеца преди датата на избирането или назначаването ми на длъжност:

2.1. Имам участие в следните търговски дружества:

Ном по ред	Дружество	Нямам нищо за деклариране.	☒	Размер на дяловото участие	Таблица № 18

2.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Ном по ред	Дружество	Нямам нищо за деклариране.	☒	Участие	Таблица № 19

2.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Нямам нищо за деклариране.	☒	Предмет на дейност	Таблица № 20
1.					

VIII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемащо публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба:

Ном по ред	Трите имена на лицето, с което е сключен договора	Нямам нищо за деклариране.	☒	Предмет на договора	Таблица № 21

IX. Данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемащо публичната длъжност, има частен интерес:

Ном по ред	Трите имена на лицето	Нямам нищо за деклариране.	☐	Област на дейност на свързаните лица	Таблица № 22
1				правораздаване	

Дата: 21.09.2011

Декларатор:

Подпис